Ч. 38. Неділя 1 марта (17 лютого) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої”.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З австрийскої делеґациї. — Справа язикова в Чехії. — Вибори до соймів. — Ізвольский о австро-росийских відносинах. — З Росиї. — Замах на шаха перского.

Австрийска делеґация скінчила свої мериторичні наради а в середу на другий тиждень відбуде ся по полудни послідне засідане, на котрого порядку дневнім стоять звіт угорскої делеґациї і трете читане ухвал. Перед повним засіданем перед полуднем відбудуть ся ще засідання комісий.

Вчера відбув ся у Є. Вел. Цісаря другий обід делеґацийний. Впадало загально в очи, що ческі аґрарці явили ся на обіді в ческих чамарах. Цісар добачивши ґрупи з трох аґрарців, делеґатів Удржаля, Станєка і Зазворка, підійшов до них на другу сторону салі і розмавляв з ними довший час по чески. — З др. Ґломбіньским розмавляв Цісар про вибори в Галичині.

Вислід виборів в Хорватиї представляє ся після послідних обчислень як слідує: Хорватска правна партия здобула 23 мандатів, самостійна сербска партия 15, поступовці 4, клюб автономічний 8, поза партиями стоячі але належачі до коаліциї 1, разом 51. З дочисленем мандату ґр. Пеячевича (дикого) розпоряджає коаліция 52 голосами. Дальше вибрано 23 Старцевичан, 1 самостійного Старцевичанина, 1 панґерманіста, 1 уніоніста, 2 радикальних Сербів, 2 з партиї селяньскої. Крім того відбуде ся 5 тіснійших виборів. Один вибір засистовано.

З Любляни доносять: Підчас вчерашних виборів до Сойму з курії міскої задержали народні поступовці дотеперішний стан посіданя. В окрузі виборчім Ідрия, котрий доси знаходив ся в руках словіньскої партиї народної, прийде до тіснійшого вибору з кандидатом народно-поступової партиї.

„Slav. Corr.“ оголосила слідуючий комунікат: З компетентної сторони довідуємо ся, що представителі народного (ческого) клюбу відбули оногди конференцию з президентом міністрів, котрий поінформував їх о своїм намірі полагодженя справи язикової в дорозі законодатній. Ческі посли означили основи, на котрих опирають ся всї ческі партиї без виїмки в справі язиковій. Вибраний свого часу субкомітет для справи язикової виготовив вже проєкт закона язикового для Чехії і предложив єго комітетови девятьох.

Росийска дума вибрала комісию для справ дотикаючих оборони держави. Наради комісиї суть тайні, однако менше більше звістно, що в ній діє ся. Отже було телеґрафічне донесене, що заінтерпельовано там міністрів о санджацку зелїзницю, о реформи в Македонії, о відносини до Туреччини і Австро-Угорщини. На ту інтерпеляцию відповіли: президент кабінету Столипин, міністер заграничних справ Ізвольский і міністер скарбу Коковцев.

Кореспонденти берлиньских часописий так подають відповідь Ізвольского: „Наслідком послідних спорів з Портою з причини реформи в Македонії буде певне то, що проґрама, уложена в Мірцштеґ, а полишаюча ся в повній своїй силі, найде сильнійшу як доси підпору в виді приступленя нових держав европейского концерту до безпосередної діяльности. Втягнене тих нових держав до безпосередної діяльности в Македонії не єсть новим наміром держав, але теперішний стан річий особливо сприяє переведеню тої гадки. Що до санджацкої зелїзниці то росийске правительство узнає, що она дійстно може мати лише економічне значіне; будованю таких зелїзниць не тілько не можна противити ся, але противно треба заохочувати до їх будованя в ріжних напрямах, що й робить ся і доведе до успішних вислідів. Росийскі відносини з Австро-Угорщиною не зазнали ніякої зміни, не полишають они нічого до желаня і не треба побоювати ся, аби могли змінити ся на гірше. Відносини до Німеччини також незмінені, а можуть бути названі незвичайно сердечними. Дневникарскі поголоски о якімсь загадочнім поведеню Туреччини на

6)

Загадочне убийство в долині Боскомб.

(З англійского — Конана Дойле).

(Конець).

Одного разу напали ми на каравану, що ішла з Баллерат з золотом до Мельбурна. Провідників було шістьох, нас також тілько, отже справа була непевна. При першім нападі скинули ми з коний чотирох людий; з наших упало трех, заки ми відобрали скарби. Найстаршому провідникови, именно тому Мек Карті'ому, держав я вже пістолет при голові. Ах, чому ж Господь не дав, щоби я був тоді убив єго. Однако я ощадив єго, хоч дивив ся на мене своїми малими, злобними очима в такий спосіб, немов би хотів собі на все задержати мої черти в памяти. Удало ся нам утечи з грішми; ми були тепер богаті і вернули до Анґлії, не стягнувши на себе ніякого підозріня. В Анґлії зірвав я з моїми дотеперішними товаришами і постановив вести спокійне, честне житє. Я купив ту посілість, саме тоді виставлену на продаж і старав ся як найліпше ужити марно здобутого маєтку. Я оженив ся, але жінка умерла невдовзі, полишаючи мені мою улюблену Аліцию. Вже як мала дитина уміла она вести мене дорогою честноти, як ніхто инший не зумів би того. Словом, я зачав нове житє і робив, що міг, аби направити давні провини. Вже гадав я, що удалось мені затерти минувшість, коли попав в кігті того Мек Карті'ого.

Раз поїхав я до міста, аби там умістити свій капітал, і тоді саме на Реджент-стріт стрітив єго в нужденній подертій одежи.

— Ми тут, Джек — сказав, хапаючи мене за рамя — можеш нас на дальше уважати за свояків. Єсть нас двох, я і син, а ти від нині будеш старати ся о наше удержанє. Коли того не зробиш, то в Анґлії єсть все під рукою право, суд і поліция.

Прибули оба сюди і я вже ніколи від них не увільнив ся. Жили на моїй найліпшій земли за дармо. Від тої хвилі покинув мене всякий спокій і забутє; куди я обернув ся, всюди ішло за мною єго хитре лице. Чим старшою була Аліция, тим гірше діяло ся, бо він добре знав, що я хотів укрити мою минувшість ще більше перед нею, як перед судом. Жадав від мене всього, чого потребував і міг жадати, чого забажав, бо я давав єму радо землю, гроші, будинки. Вкінци зажадав того, чого я єму дати не міг — моєї Аліциї.

Єго син і моя дочка доросли. Мек Карті знав, що моє здоровлє було підкопане, отже забажав, аби по моїй смерти син єго забрав цілий маєток. Однако що до того був я непохитний. Мек Карті грозив. Я рішив ся на найзавзятійший опір. Для обговореня тої справи умовили ми сходини над ставом, що лежить в однакім віддаленю від мешкань нас обох.

Коли я там прибув, застав єго вже розмавляючого з своїм сином; я закурив циґаро і станув за деревом, дожидаючи, аж лишить ся сам. Коли я почув, о чім розмавляють, закипіла в мені кров; отець домагав ся уперто, аби син оженив ся з моєю дочкою, не питаючи зовсім, чи она того бажає, так як колиб була якою простою дівкою. Гадка, що всьо, що мені найдорожше і наймилійше, має перейти в руки такого чоловіка, доводила мене до скаженої лютости. Я подумав, чи не можна би зірвати тих кайданів? Був я чоловіком доведеним до розпуки, близьким смерти. Мимо мого здорового ума і ще досить сильного тіла знав я, яка доля жде мене в короткім часі. Ах, але память моя, моя дочка! Всьо було би добре, коли би мені удало ся приневолити той страшний язик до мовчаня. І то тоді стало ся, пане Гольмс. Я зробив би то ще раз. Моя вина була велика, але я відпокутовав за неї цілим своїм мученичим житєм; однако щоби моя дитина мала попасти в ті самі кайдани, в котрих я стогнав, то було більше, як я міг би стерпіти. Я убив єго, але зовсім того не жалую, бо він був мов страшний, скажений зьвір. На крик вітця вернув молодий Мек Карті; я вже добігав до ліса, коли мусів вернути ся по плащ, який згубив утікаючи. Так а не инакше всьо відбуло ся.

— Щож ви наміряєте зробити?

— Зі взгляду на ваше здоровлє — нічо, Самі знаєте, що вскорі відповісте перед вашим

российскім пограничу та о підозрілій поставі Японії цілком безосновні. Нема найменшої причини до яких небудь побоювань, а непорозуміня Росиї з тими двома державами можна уважати виключеними“.

Так подано бесїду міністра Ізвольского. Можна вірити, що саме так мовив, бо то відповідає дійстности. Коли нові держави прилучать ся до безпосередної реформової праці в Македонії, то видко, що там розпічне діяльність т. зв. цїлий европейский концерт.

Насильствам, розбоям, арештованям і засуджуваню революціоністів в Росиї на смерть все ще нема кінця. З Варшави доносять, що там арештовано 30 учеників висших кляс І. ґімназиї, до котрої ходять самі Росияни. Межи арештованими єсть син і донька полковника Мельцера, убитого в 1905 р. на площи банковій, син професора университету Нікольский і син начального лїкаря з Творок Зубович. Учеників тих підозрівають, що належать до тайної політичної орґанізациї российскої. Всїх арештованих замкнено в цитадели.

Трибунал державний в Петербурзї засудив з помежи 10 обжалованих революціоністів 7, а між тими й італїяньского дневникаря Кальвіно, іменем Баранова, і дївчину незвістного імени на кару смерти. Три малолїтні особи, між тими якусь дївчину, засуджено на 15 лїт примусової роботи. У Виборзї арештовано богато осіб в звязи з тою справою. — Що до засудженого Кальвіна, то із відповіди італїяньского міністра Тіттоні'го на інтерпеляцию в палатї послів довідуємо ся, що российский міністер для справ заграничних вислав письмо до італїяньскої амбасади в Петербурзї в котрім каже, що Маріо Кальвіно належав до российскої революцийної орґанізациї і приготовляв замах на вел. Николая Николаєвича та міністра справедливости. Коли єго арештовано, знайдено при нїм бомбу, котра могла була стати ся дуже небезпечною. Тіттоні звернув увагу амбасадора, щоби старав ся уратувати бодай житє Кальвіна.

Вчера виконано в Тегерані замах на шаха перского, але без злих наслїдків для него. Шах вже від давна одержував остереженя, що хотять виконати замах на него а хотячи увільнити ся від грозячої єму небезпечности, постановив був виїхати з Тегерану на одну із своїх посїлостий в краю. Здаєсь, що революціонїсти довідались о тім намірі від котрогось із двораків, бо коли він виїзджав, заговірники думаючи, що він їде самоїздом, що їхав по переду, кинули дві бомби, котрі експльодували одна по другій та наробили страшного спустошеня. Крім вояків з ескорти згинуло ще кількох прохожих а крім того було ще звиш 30 осіб більше або менше тяжко ранених. Самому шахови не стало ся нїчого, бо він їхав по заду в повозї. По замаху, шах блїдий і дрожачий від страху, висїв з повоза і в окруженю офіцирів ґвардиї війшов до найблизшого дому, де перебув чверть години а відтак під сильною ескортою вернув назад до палати.

Новинки.

Львів, дня 29-го лютого 1908.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше удїлити із своїх приватних фондів громадї Пукасівцї 200 К запомоги на докінчене будови церкви.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер справедливости переніс радника суду краєвого в Сучаві, Конст. Центу до Черновець та іменував радниками суду краєвого: судию нов. в Бохнї, Ілию Іллясевича, для Черновець, секретаря судового в Сучаві Ад. Штадлера для Сучави; судию повіт. в Сторожинци дра Корн. Георґіяна для Черновець і заст. прокуратора держ. в Сучаві Ремуса Збіру та секрет. судов. в Сольцї дра Вікт. Івановича для Сучави. — П. Намістник іменував ад'юнкта будівництва в старостві в Яслї Ів. Чачковского комісарем надзору котлів парових на повіти горлицкий, яслиский і короснянський від 1 цьвітня 1908.

— **Др. Іґнатий Дембовский**, новоіменований Віцепрезидент галицкої Ради шкільної краєвої родив ся дня 26 жовтня 1861 р. в Кракові і єсть сином Зиґмунда, презеса Тов-а кредит. і Тов. взаїмних обезпечень в Кракові і посла на Сойм та Єлени з ґр. Гумницких. Скінчивши ґімназию в Перемишли а студиї унїверситетскі в Празї, Відни і Кракові та узискавши степень доктора прав в 1885 р. вступив до служби державної в Прокураториї скарбу у Відни. В 1888 був покликаний до міністерства скарбу за часів міністра Дунаєвского і до пять лїт став міністеріяльним концицістом і віцесекретарем. В 1893 прийшов до адміністрациї полїтичної яко староста зразу при Намістництві у Львові, а опісля яко управитель мостиского повіта. Одержавши почетне горожаньство міста Мостиск, обняв в 1899 реферат справ адміністрацийних і економічних шкіл народних і семінарий учительских в краєвій Радї шкільній. В тім самім роцї іменований радником Намістництва одержав 1903 титул і характер радника Двору, а в 1907 командорский хрест ордера Франц Иосифа. Від 1905 заступав він Віцепрезидента в проводї нарад секциї шкіл народних і мав нагоду пізнати основно шкільні справи адміністрацийні та зрозуміти потреби і інтереси персоналу учительского. Віцепрезидент Дембовский належить крім того ще до численних товариств; так належить н. пр. до видїлу товариства музичного і штук красних, єсть предсїдателем в товаристві інтернату ім. Пірамовича для кандидатів учительских обох народностий і т. д.

— **Велика крадїж в Олеську.** До уряду податкового в Олеську вломили ся онодї доси невислїджені злодії і розбивши касу, вкрали з неї 80.000 К. Крадїж добачено аж рано і заалярмовано судові власти. Із Золочева приїхав до Олеська судия Мушиньский і знаток судовий Вайх. Слїдство переведене на місци виказало, що злодії добули ся крізь незакратоване вікно, розбивши желїзну віконницю. Відтак желїзною підоймою підважили желїзні двері ведучі до убикациї, де знаходила ся каса системи Польцера, котру розбили в спосіб доказуючий, що суть фаховими вломниками і розуміють ся добре на своїм ремеслї. Злодії не лишили на місци ніяких знарядів анї взагалї ніяких слїдів, а слїдство длятого єсть дуже утруднене. — Дальші доходженя показали, що вломи доконано в ночи з 26 на 27 с. м. і з розбитої каси забрано 16.000 К готівкою і 59.900 К цїнними паперами.

— **Дрібні вісти.** Є. Е. Впреосьв. Митрополит Шептицкий був онодї на приватній авдиенциї у Сьв. Отця Пія X. — Звичайні загальні збори членів тов-а „Руска Бесїда“ у Львові відбудуть ся дня 14 марта о 7 год. вечером у власнім льокали. — В Перемишли відобрав собі житє вистрілом з револьвера поручник 10 п. артилериї Кафка з причини довгів. — Вчера померла у Відни одна з найславнїйших співачок Павлина Люкка. — В Черніпцях засуджено помічника купецкого Маєвского за убийство і намірене убийство на 5 лїт тяжкої вязницї. — Бурмістром Дрогобича вибрано онодї 29 голосами на 30 голосуючих Раймунда Яроша, заступника краківского товариства взаїмних обезпечень. — В брідскій ґімназиї зробили ученики 7-ої кл. страйк і не приходять на науку професора С. Директорови Шірмерови не удало ся доси помирити молодїж з професором і єсть обава, що до страйку прилучать ся цїла ґімназия. — В копальни Розіта в Мехіку, в котрій працює 200 робітників, настав вибух і єсть обава, що погинули всї робітники.

— **Яка страшенна буря** лютила ся в цїлій Анґлії при кінци минувшого а з початком сего тиждня, можна змірковати із слїдуючих вістий, які тепер наспіли. В цїлій північно-західній Анґлії, в північній Валїї і на північнім побережу Ірляндиї падав в тім часї і дощ і град а вихор був так страшенний, що виривав дерева з корінєм. Вихор зривав в містах дахи з домів і комини а в Штокпорті розніс торговицю та завалив ратуш і часть церкви. В Ляйчестер вхопив вихор якусь жінку і кинув єї у воду, звідки єї лиш з великим трудом виратувано. В Лінкольні, де в суботу відбувала ся велика забава в ніжну пилку, зірвав ся нараз так страшенний вихор, що розніс головну трибуну і трийцять людий кинув до землї з такою силою, що они тяжко покалїчили ся. В Лїдс вхопив вихор якогось чоловіка, підніс єго високо в гору, а відтак кинув ним до землї з такою силою, що убив на місци. В Бредфордї підчас похорону якогось Жарвіза вихор кинув караван разом з домовиною до ставу і лиш по довгих трудах можна їх було звідтам знову видобути.

— **Потверджене вироку.** Перед судом присяжних в Тернополи відбула ся в груднї м. р. розправа против війта Гната Яськова і селянки Настї Грушовець за те, що Яськів зглядив зі сьвіта свою жінку а Настя Грушовець згладила свого чоловіка, щоби потім могли побрати ся. Судова обдукция ствердила, що до убийства послугували ся арщеником. Хотяй обжалувані до вини не признали ся, суд присяжних засудив їх на кару смерти. Жалоба неважности опирала ся головно на тім, що один з присяжних зараз на початку розправи радив, аби признали ся до вини, бо брехня є гріхом. Онодї відбула ся в тій справі розправа перед касацийним трибуналом у Відни, котрий потвердив вирок.

— **З черновецкого університету.** На черновецкім університетї було в зимовім семестрі 1997/8 записаних 834 студентів, з того 54 женщин. Богословів було звичайних слухачів 117, надзвичайних 10, правників: звич. 142, надзв. 30 і 1 госпітант, фільософів: звич. 133, надзв. 77, фармацевтів 17 і 7 госпітантів. Після матерної мови: Нїмців 457, Румунів 179, Русинів 118, Поляків 49, Чехів 5, Сербів 10, Москалів 11, 1 Вірменин, 3 Болґари і 1 Анґлїєць. Після віроісповіданя: гр. прав. 270, вірм. ор. 2, рим. кат. 139, гр. кат. 54, вірм. кат. 11, еванг. а. к. 28, еван. г. к. 1, жидівского 320. Між тими, що фіґурують як Нїмці, є 329 жидівских слухачів.

— **Дефравдация в судї.** Перед кількома днями подали ми звістку, що в судї в Буківську викрито велику дефравдацию в касї сирітскій і депозитовій та що з тої причини васуспендовано начальника суду Ярослава Лепкого. Отже доходженя показали, що п. Лепкий єсть в тій справі зовсїм чистий а спроневірена допустив ся один із низших функціонарів судових і лиш він буде за то відповідати.

— **Доля пруского вояка.** Сими днями судили в Познани в шпитали вояка, котрий длятого, що без ніг, не міг ставити ся перед

судиєю. Беру ваше зізнане до себе; коли Мек Карті буде засуджений, буду мусів з ним виступити — в противнім случаю не побачить того документу око людске і чи будете живі чи умерлі, полишить ся всьо тайною.

— Отже бувайте здорові — сказав торжественно старець. І вам колись буде милїйше спочивати на смертній постели, коли пригадаєте собі, що позволили менї спокійно зійти з того сьвіта.

Дрожачий і зломаний вийшов великан з комнати.

— Боже, заступи нас! — сказав Гольмс по довшім мовчаню. — Чому житє грає так підступно з бідними, безсильними хробаками земними.

На основі численних иньших закидів, які Гольмс підніс і підсунув оборонцеви, молодого Мек Карті'ого увільнено. Старий Турнер жив ще від нашої розмови сім місяців. Нині спочиває вже в гробі, а син і дочка ворожих собі вітцїв творять нинї після всякої імовірности щасливу пару і не здогадують ся, яка темна хмара висить над їх минувшиною.

военним судом. Бідний той чоловічиско, іменем Бурместер а родом з Кротошина, не міг видержати в прускім войску і втік в половині падолиста мин. року та голодуючи волочив ся через кілька днів, а коли потисли морози, він зарив ся в стирту вовкині або лушину і тут відмерзли єму обі ноги. Нещасливий не міг тепер рушити ся, лиш о скілько міг, рив ся щораз глубше в сніг, щоби таки зовсім не замерз, та живив ся зернятами вовкині а спрагу гасив тим, що жув вохкі била тої ростини. Аж по трох недїлях, коли господар зачав звозити вовкину, знайдено Бурместра в стозі ледви ще живого і відвезено до шпиталю в Познани, де єму відтяли обі ноги повисше колїн. Отже того нещасливого зібрав ся судити суд военний в шпитали а прокуратор предкладав, щоби єго засудити на 43 днів тяжкого кримiналу за втечу з войска. Суд однак припускаючи, що втікач був би може й вернув ся, як би єму ноги не були відмерзли, засудив єго лиш на тиждень арешту.

Штука, наука і лїтература.

— **Поученє, як заводити спілки для торговлї і промислу систему Рочдель.** Друге доповнене виданє. Заходом і накладом „Народної Торговлї". Львів 1908.

Під повисшим заголовком появила ся дуже важна для наших обставин книжочка. В виду того, що землї стає щораз менше і само рільне господарство не вистає вже на виживленє родин, мусить наше сільске населенє з конечности шукати собі иншого способу житя або помагати собі промислом і торговлею. Крамарство, коли оно оперте на розумних і здорових основах, може ще найбільше помочи нашим селянам а такого крамарства учить якраз згадана повисше книжочка, написана так ясно і зрозуміло і так практично, що хто би єї лиш раз уважно прочитав, може міг би вже набрати ясного поняття о тім, як брати ся до заснованя спілкових крамниць системи Рочдель. Длячого якраз таких крамниць — того тут не хочемо розбирати. Нехай кождий, у кого і охота і воля, купить собі тоту книжочку (цїна 50 сот., можна дістати в „Народ. Торговли", Львів, Ринок 36, або в книгарни ім. Шевченка ул. Театральна ч. 1) і уважно єї прочитає а тодї довідає ся, длячого. Добре би було, щоби по кілька таких книжочок знайшло ся рівночасно в однїй громадї та щоби їх прочитувало більше людий, бо тодї можна би скорше приступити до основаня такої крамниці, котра вийшла би на хосен цїлої громади.

— **Перещіплюванє дерев овочевих.** Чотири виклади в справі упорядкованя садів. Написав др. Станислав Ґоліньский. Переложив з польского виданя о. Антоній Ґлодзіньский. З 33 рисунками. — Видавництво Комітету ц. к. Галицкого Товариства Господарского у Львові.

Хто має сад а хотів би з него мати й якийсь дохід, той повинен і постарати ся о то, щоби єго впорядкувати. А як то зробити, поучить єго найлїпше знаменита під сим взглядом повисша книжочка. Мало хто з господарів подумає о тім, що вартість саду можна значно піднести перещіплюванєм дерев овочевих а сего якраз учить дуже добре згадана книжочка і словом і рисунками. А вже найлїпше годилась би она за підручник для учителя, бо як справедливо каже автор, в громадї міг би учитель ще найбільше впливати безпосередно на властителїв садів.

— **Навози власного господарства,** для пожитку селяньских господарств пояснив А. Сьвежавский, директор краєвої низшої школи рільничої в Ягольници. Переклад з другого, поправленого і доповненого виданя польского з додатком літоґрафованої таблицї.

Що значить навіз власного господарства — се може найлїпше оцїнити лиш добрий господар, а як у нас дуже часто марнує ся власний навіз, навіть там, де господар може й не хотів би того — се звістно загально. Хто хоче научити ся, як обходити ся з навозами власного господарства (обірником, людскими відходами, компостами і зеленими навозами) тому можемо як найусерднїйше поручити згадану книжочку. Знаємо богато подібних підручників і мусимо признати, що п. Сьвежавскому удало ся зложити дійстно знаменитий підручник о навозах власного господарства. Єсть то книжочка написана як не може бути красше — з практики для практики; не пропущено в ній нї одного хоч би дрібного моменту в обходї з навозами власного господарства а до того ще й виклад сам єсть так ясний і так добре уґрупований, що книжочка стаєсь легко приступна для кождого господаря, котрий лиш уміє читати.

Господарство, промисл і торговля.

ЦІНА ЗБІЖА у ЛЬВОВІ

дня 29 лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·30	до	15·50
Жито	10·30	до	10·50
Овес	6·30	до	6·50
Ячмінь пашний	6·70	до	7·20
Ячмінь броварний	7·50	до	8·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·50	до	10·—
Вика	6·50	до	6·80
Бобик	6·60	до	6·80
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	8·20	до	8·40
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	80·—	до	95·—
Конюшина біла	35·—	до	50·—
Конюшина шведска	80·—	до	95·—
Тимотка	30·—	до	35·—

Телеґрами.

Відень 29 лютого. Є. Вел. Цісар має небавком виїхати на кілька днів до Будапешту, а в маю евентуально на довший час і тодї відкриє там сесию делеґаций. В червни має Цісар виїхати до Праги.

Київ 29 лютого. Внаслїдок, як здає ся, нотатки української „Ради", закидаючої польскому товариству просьвітному антидержавні тенденциї, розіслано до начальників поліциї в Київщинї приказ, щоби як найскорше прислали до ґен.-ґубернатора донесенє о діяльности всїх товариств польских.

Петербург 29 лютого. Внаслїдок інтервенциї італїяньского амбасадора і вел. кн. Николая Николаєвича відложено назначене на нинї страченє Кальвіна, котрого засуджено на смерть.

Петербург 29 лютого. Вісти, які появляють ся безнастанно в прасї о проґрамі будови фльоти, і вісти, мов би на ту цїль видано до трох мілїярдів, суть безосновні. Правительство займає ся дійстно справою відбудованя фльоти, але наміряє видавати в найблизших роках на ту цїль лиш більше менше по 30 мілїонів річно.

Тегеран 29 лютого. По вибуху бомби ескорта кавалериї, що супроводила шаха, почала стрїляти на всї сторони і убила 13 осіб. Зареквіровано войско, щоби не допустити вибуху розрухів.

Буенос Аірес 29 лютого. Виновника замаху на президента зловлено. Він називає ся Соляно Реї, має лїт 22 і єсть родом з Арґентини. Президент чекав перед брамою свого помешканя, аж єго відвели. Перед тим ще спитав єго, хто єго найняв до виконаня замаху. Переслуханє, доконане на поліциї, держать в тайнї.

Ню-Йорк 29 лютого. Телєґрама з Буенос Аірес (Арґентина) доносить, що на повіз президента Алькорта кинено вчера вечером динамітову бомбу, котра однак не вибухла. Арештовано 4 особи.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недонада. (Телефона ч. 527).